

2022. január 2.

Boldog emberek vagyunk-e?

Fohász: „*Boldog, akit kiválasztasz, és közeledbe engedsz, hogy udvaraidban lakozzék. Hadd teljünk be házad javaival, templomod szentségével!*” **Ámen** (Zs 65,5)

Kezdő ének: 162,1-3 – *Ím bėjöttünk nagy örömben, felséges Isten...*

Fennálló ének: 512,1 – *Szólj, szólj hozzám, Uram, mert szolgád hallja szódat...*

Fő ének: 512,2-5 – *Adj lelkedből erőt, hogy értsem, és szeressem...*

Lekció: Mt 5,1-16 – Kik a boldogok? Só és világosság

1 Amikor Jézus meglátta a sokaságot, felment a hegyre, és miután leült, odamentek hozzá tanítványai. **2** Ő pedig megszólalt, és így tanította őket:

3 Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa. **4** Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. **5** Boldogok a szelídek, mert ők öröklék a földet. **6** Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek. **7** Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek; **8** Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent **9** Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek. **10** Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa. **11** Boldogok vagytok, ha éniattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. **12** Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek.

13 Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek. **14** Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város. **15** Lámpást sem azért gyűjtanak, hogy a véka alá tegyék, hanem a lámpatartóra, hogy világítson mindenkinek a házban. **16** Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.

Imádság:

Szerető mennyei Atyánk, örömmel és vágyakozó szívvel jöttünk ide, hogy színed előtt elcsendesedjünk és igéd éltető üzenetét hallgassuk. Hadd tegyük ezt tanítványként, figyelmes hallgatókként, akik lesik szavadat és keresik, szeretik, követik akarodat. Hadd tudjuk most félretenni vágyaink sokaságát, és egy vágyat hagyj nekünk is: hogy halljuk és kövessük szent igazságodat. Hogy túl az emberi szavakon a Te szavad legyen a fontos. Adjon életet, bátorítást és elkötelezzen akaratom keresésére, hogy szódban meglegjünk az örökkévalóság jó édességeit, és földi életünk számára azt az útmutatást, erőforrást, ami nélkül esélyünk sincs utunkat végigjárni. Hadd járjunk utadon, hadd várjuk égi jódat hű szívvel szüntelen.

Köszönjük, hogy Te mindent tudsz, tudod, mi van velünk, bennünk, tisztában vagy életünk körülményeivel, harcaival, mindazzal, amit most egyenként Eléd hozunk. Szólj, hogy legyen szavad ír, s gyógyító erő. Hiszen Te vagy a lelkek igazi orvosa, életünk megtartója, lelkünk megvilágosítója. Hallgass meg azért és áldj meg igéd üzenetének megértésével, befogadásával. **Ámen**

Igehirdetés előtti ének: 512,6 – *Szólj, és csitítsd a bűt, mert bű és kín gyötörnek...*

„Amikor Jézus meglátta a sokaságot, felment a hegyre, és miután leült, odamentek hozzá tanítványai. Ő pedig megszólalt, és így tanította őket: Boldogok...” (Mt 5,1-3)

Kedves Testvéreim,

Miután „Jézus bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógákban, hirdette a mennyek országának evangéliumát, és gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget a nép körében. Elterjedt a híre egész Szíriában, és hozzá vitték a sokféle betegségtől és kintől gyötört szenvedőket, a megszállottakat, holdkórosokat és bénákat, és meggyógyította őket. Nagy sokaság követte Galileából, a Tízvárosból, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordánon túlról”. Ezt a sokaságot látta, amikor utána felment a hegyre. Itt azonban azt látjuk, hogy miután leült, odamentek hozzá a tanítványai, Ő pedig tanította őket.

Ez a kép van ma előttünk, az új esztendő első vasárnapján: Jézus a sokaságból kivonta tanítványait, akik szavát lesik. Ugyanis nagyon fontos szem előtt tartani, hogy az ún. Hegyi beszéd nem minden embernek, hanem a tanítványoknak, Jézus követőinek az életprogramja. Mert most kimondottan hozzájuk szól, őket tanítja. A tömegtől a személyes kapcsolatba lép át, amikor az övéi elé tárja azt az *életformát*, amire elhívta őket. Ez pedig a *boldogság*. Nála a boldogság nem *cél*, hanem a Hozzá tartozásból következő *állapot*.

Kedves Testvéreim, ilyenkor boldog új évet szoktunk egymásnak kívánni. Azonban a boldogság meghatározása egyúttal kinek-kinek a fantáziájára van bízva, illetve arra, amire ő vágyik, amit ért alatta. S miközben ennek a boldogságnak a megadását várnánk az Úrtól, addig Jézus azt a boldogságot mutatja be, ami az Ő követőinek az *életútja*. Azt a boldogságot, ami *nem valamikor lesz*, hanem *ami van és valóság* a Vele való járás, élet, az Ő követése során.

Tehát *kik a boldogok Jézus szerint? Nem* a sikeresek, gazdagok, egészségesek, népszerű emberek. **Hanem** azok, olyanok, akiket emberi szempontjaink szerint sosem neveznénk boldogoknak, és Jézus korában sem volt ez másképp. Sőt, akik emberi megítélés szerint gyámoltalanok, szerencsétlenek, nagyon is sajnálni valók, tehát Jézus szerint: „*boldogok a lelki szegények; boldogok akik sírnak; boldogok a szelídek; boldogok akik éheznek és szomjaznak az igazságra; boldogok az irgalmasok; boldogok a tiszta szívűek; boldogok akik békét teremtenek; boldogok akiket az igazságért üldöznek*”.

Valljuk meg, nem ilyesmit értünk a boldogság alatt... Azonban Jézus ezt az utat adja tanítványainak. Erre a magatartásra nézve beszél a boldogságról, mert az *nem egy érzés vagy hangulat*, hanem Vele való, *éltető kapcsolat*. Mert ezt az utat járni önerőből nem lehet, csak Vele, és csak annak, aki *valóban tanítvány*, aki nem csupán sodródik a tömeggel, hanem odamegy Jézushoz, amikor tanítja övéit, és szavát lesi, követi, megvalósítja. Mert a boldogság Belőle árad, nem rajta kívül, hanem **Benne, Vele lehet a miénk**. Ahogyan énekeljük: „*Csak Te kellesz én Uram, Benned mindent meglelek*” (300.dics. 3.v.)

Kedves Testvéreim, az ige arra, hív, hogy ha boldog emberek szeretnénk lenni, boldog embereket szeretnénk látni – *forduljunk Jézushoz*. Nem azért, hogy

kívánságlistánkat felsoroljuk, hanem azért, hogy elfogadjuk azt az útmutatást, amit Ő ad elénk – mégpedig *tanítványként*. Azzal az örömmel, amit az énekíró így fogalmazott meg: „*Ó, téged szeretni, Jézus, a szívem boldog joga, és Téged követni, Jézus, az élet célja maga. Tevéled haladni, Jézus, a mennyek felé menés, és Nálad maradni, Jézus, az béke megpihenés.*”

Figyeljük meg, az Úr Jézus nem a jövőre nézve ígéri a boldogságot, hanem jelen időben beszél róla. *Boldogok, akik... boldogok vagytok...* Tehát, **nem majd egyszer**, hanem **már most boldog** az, aki így cselekszik, aki így él... hiszen őt az Úr Jézus lelkülete vezeti és Lelke uralkodik benne.

Az ilyen boldog emberek lehetnek a világ számára *a világosság és a só*. A boldog emberek életéből áradhat a fény – Jézus, mert Ő az igazi világosság, és nem rejthető el az Ő fénye. A boldog emberek élete, magatartása az a só, amely ízt ad az életnek, a világnak. „*Ha sóvá lesz az életed, úgy ízesül a világ, megérik majd az emberek az Úr Jézus irgalmát.*”

Kedves Testvéreim, ha valaki nekünk szegezné a kérdést: **Boldog vagy-e?** – mit válaszolnánk? Nem lenne az olyan kitérő válasz, mint a betesdai betegé, aki azt válaszolta Jézus kérdésére (Akarsz-e meggyógyulni?), hogy „Nincs emberem...” Nem kezdenénk mi is hasonlóan sorolni a hiányainkat, az okokat, a kifogásokat? Pedig nem azok tesznek boldoggá, amik ebben a felsorolásban szerepelnének. **Boldogok, akik Jézus tanítványai**, a szó valódi értelmében.

Boldog, aki hiszi és tudja, hogy őt az Úr Jézus **megváltotta**, levette róla bűnei terhét, a golgatai kereszten helyette áldozta életét és ezért már nem fenyegeti őt Isten haragja és ítélete, mivel az Úr Jézus odaállt helyette és azt rajta hajtották végre. **Boldog, aki tudja**, hogy az Ő érdeméért van új életem már itt, és örök életem, ezért már most Vele járhatok új életben, s egyszer *üdvösséggé lesz reményem, égi látássá hitem*. **A Vele járók vele élők boldogok**, mert megváltott életük van. Akik lehet, hogy *lelki szegények; sírnak; szelídek; éheznek és szomjaznak az igazságra; irgalmasok; tiszta szívűek; békét teremtenek; az igazságért üldözik őket*. De Jézusért boldogok, mert Hozzá tartoznak, és ezekben az állapotokban még inkább tapasztalják az Ő valóságos jelenlétét, hatalmát, erejét, szabadítását. **A Vele való közösség** a boldogságuk alapja. Ő pedig hűséges, és nem hagy cserben. Tehát az a kérdés, boldogok vagyunk-e – Jézussal, Jézusban? Önmagával együtt ezt is kínálja nekünk az Úr.

„**BÚÉK**” – mondjuk. Pontosabban fogalmazva nem is az év legyen boldog, hanem *mi legyünk az évben boldogok*, akárhogy is alakulnak életünk dolgai, körülményei, hiszen a boldogság nem a körülményektől függ, hanem az Úr Jézussal való kapcsolatunktól. Attól, hogy ott vagyunk-e a hegyen, odamegyünk-e Hozzá, tanít-e minket élni, szeretni, követni Őt – és megvalósítjuk-e azt a mindennapjaink során... Amikor *a világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését*, akkor boldog embereket vár, akiknek a boldogsága őket is megragadhatja. Erre hív minket a „**BÚÉK**” – Bízd újra életed Krisztusra! Legyünk Vele közösségben boldogok. *Ámen*

Imádság:

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy van számunkra hely Nálad. Hiszen magadhoz gyűjtöttél minket és a tanítványság titkát osztottad meg velünk. Lehetünk boldogok, mert Te vagy a boldogság forrása. Bocsásd meg, hogy annyi mástól vártuk, annyi más helyen kerestük azt, ami csak Nálad van és Veled lehet a miénk. Bocsásd meg a sok erőfeszítést, igyekezetet, csalódást, amikor érzésekre, hangulatokra, körülményekre figyeltünk és nem Rád. És megvalljuk, nehéz beismerni, hogy ezek téves utak.

Köszönjük szeretetedet, amellyel utánunk jöttél, hogy evangéliummal, jó hírrel ajándékozz meg. Áldunk azért, hogy arra méltatsz, hogy tanítványaid legyünk, lehetünk. Hogy a régit, az „egykor”-t le lehet zárni és újat kezdeni Veled. Végezd el vagy elevenítsd fel bennünk megváltó munkádat. Hadd legyünk a Tiéid. Segíts úgy élni, hogy el tudjuk fogadni útmutatásodat, hiszen elénk élted azt, amire hívsz minket. Hadd legyünk boldogok Veled. Segíts, hogy maradjunk meg az ige, imádság által a Veled való közösségben. Hiszen Érted, aki mindent odaadtál értünk, érdemes mindent elhagyni, vágyat, célt a múltnak adni, vak reménytől szabadulni s Benned gazdagnak maradni.

Kérjük, szíved legyen áldott menedék, amikor bántás ér, Benned leljünk örömet és vigasztalást, amikor próbák jönnek. És mindig tudjunk emlékezni, kinek a népe, kinek a gyermekei, tanítványai vagyunk. Ne szűnjünk meg Rád figyelni, Téged hitelesen képviselni, só és világosság lenni a helyünkön. *Ámen*

Mi Atyánk...

Áldás...

Záró ének: 426 – *Már keresztet vállra vettem, s érted mindent elhagyok...*